

внимателенъ и любезенъ къмъ ученицитѣ. Той наглед-
ждалъ, какъ всѣки отъ тѣхъ работи, обяснявалъ онова,
което тѣ не били разбрали отъ учителитѣ, помагалъ
на слабитѣ, сдобрявалъ скаранитѣ и т. н. Ученицитѣ
много обикнали младия си учителъ.

Василь Друмевъ се прославилъ още съ две нѣща.
Въ това време (1856 г.) въ Шуменъ гражданитѣ взели
да говорятъ за народно читалище. Василь взелъ участие
и съ други грамотни и развити младежи и граждани
читалището се открило съ името „Св. Архангелъ“. Скоро
младежитѣ поискали да изиграятъ едно представление.
Избрали една много смѣшна комедия на име „Михалъ“.
Кой да играе първата роля? Помолили Васила Дру-
мевъ, и той се съгласилъ. Разпалениятъ младежъ изи-
гралъ така добре своята роля, че всички му благода-
рили и го обикнали. Второ нѣщо, съ което се просла-
вилъ младиятъ учителъ, било неговиятъ хубавъ, силенъ
и сладъкъ гласъ. Той пѣлъ въ църквата; пѣлъ учили-
щни и народни пѣсни тѣй приятно, че другаритѣ му не
могли да минатъ вече безъ него.

Учителитѣ доставили за библиотеката много книги.
Между тѣхъ имало разкази, драми, комедии и други
театрални творби. Тия книги били четени въ класъ, въ
читалището и по домоветѣ. Друмевъ станалъ много
начетенъ и опитенъ въ четенето и представленията.

Особено Друмевъ спечелилъ любовта на учени-
цитѣ отъ една *екскурзия*, направена до гр. *Преславъ*,
старата столица на първото българско царство. Тука
Василь разказалъ на слушателитѣ всичко, що знаелъ
за Бориса и Симеона, съ такова вдъхновение, че уче-
ницитѣ се почудили на силата и просвѣтата на старитѣ
българи. Мнозина взели да питатъ, дали пакъ бълга-
ритѣ не ще издигнатъ ново българско царство?

Въ това време училището било обърнато отъ тре-
токласно въ четвъртокласно. За помощникъ-учителъ билъ
назначенъ още единъ младежъ на име *Василь Стояновъ*